

عطایی ۴۱ مدال رنگارنگ در رده های مختلف استانی دارد. به اعتقاد خودش، مهم ترین مدالش را سال ۹۸ در رشته تکواندو در سبک کیوروگی کسب کرده است. در آن مسابقات که به مناسبت هفته وحدت و زادروز فرخنده حضرت محمد (ص) برگزار شده، در رده سنی نونهالان مقام اول استان را به دست آورده است. فاطمه زهرانجفی، دانش آموز سال نهم مدرسه نیمارمضانی است که همه تلاش خود را می کند تا مقام های کشوری و بین المللی این رشته را نیز به دست آورد. تنها خواسته او حمایت بیشتر مسئولان از ورزش بانوان در حاشیه شهر است.

● کلاس تکواندو هدیه ۱۰ سالگی بود

منزل فاطمه زهرای ۱۵ ساله در محله شهید آوینی است. صحبت ما با او از علاقه اش به ورزش در دوران کودکی شروع می شود و بعد هم خاطره ای را به یاد می آورد. هفت ساله بوده که در مسابقه ۲ برادرش را شکست می دهد. پدر فاطمه همانجا متوجه استعداد و علاقه او به ورزش می شود و از همسرش می خواهد تا فاطمه را در کلاس های ورزشی ثبت نام کند اما مادر به علت ضعف جسمانی فاطمه تا ۱۰ سالگی او صبر می کند. مادر فاطمه، مرضیه باخدا در این باره می گوید: «فاطمه از همان کودکی به ورزش علاقه داشت اما چون لاغر و ضعیف بود نگران بودم در کلاس صدمه ببیند برای همین به او قول دادم ۱۰ ساله که شد او را ثبت نام کنم. در ۱۰ سالگی اش کل محدوده گلشهر را گشتم اما کلاس مناسبی پیدا نکردم. قصد برگشت به خانه را داشتیم که نزدیک بیمارستان امام سجاد (ع) پوستر کلاس های ورزشی دختران را روی دیوار دیدم. پایگاه بسیج محله برای دختران کلاس والیبال و تکواندو برگزار می کرد. همان روز فاطمه به کلاس والیبال رفت و روز بعد کلاس تکواندو را امتحان کرد و از من خواست تا در کلاس تکواندو ثبت نامش کنم.»

فاطمه به مبارزه و رقابت علاقه زیادی دارد و می گوید: «رشته های رزمی را انتخاب کردم چون پدرم کاراته کار می کرد و دوست داشتم مثل او مبارزه کنم. امیدوارم در آینده ای نزدیک بر سکوی قهرمانی کشور و جهان بایستم.» او ۵ سال است تکواندو کار می کند تا کنون به مسابقات استانی هم راه پیدا کرده است. تازه کمر بند مشکی خود را گرفته است و به زودی می تواند در مسابقات کشوری شرکت کند و مدال های بیشتری به دست آورد. فاطمه سال ۹۶ در مسابقات آزاد سبک کیوروگی و در رده سنی خردسالان و در وزن نهم مقام اول استان را کسب می کند. مسابقات راهبیت تکواندو خراسان رضوی در سالن شهدای مدافع حرم در انتهای شهید آوینی برگزار می کند. این نوجوان ورزشکار در باره سبک کیوروگی می گوید: «تکواندو ۳ سبک دارد و این تنها سبکی است که در آن هنر جو مبارزه می کند و من به دلیل علاقه ام به مبارزه این سبک را انتخاب کردم.» سال ۹۷ در مسابقات جشنواره پایانی لیگ های کیوروگی و بومسه شرکت می کند. این مسابقات نیز توسط هیئت تکواندو استان خراسان رضوی برگزار می شود و فاطمه در رده سنی نونهالان با کمر بند سبز در وزن چهارم مقام دوم را به دست می آورد. او همچنین در سال ۹۷ در مسابقات قهرمانی کیوروگی نونهالان به مناسبت هفته ورزش و تربیت بدنی در سالن شهدای مدافع حرم در وزن چهارم مقام اول را کسب می کند. سال ۹۸ آخرین مدال فاطمه در رده سنی نونهالان است و او در مسابقاتی که به مناسبت هفته وحدت برگزار می شود مقام اول را کسب می کند. او کمر بند مشکی خود را همان سال دریافت می کند. او می گوید: «حاشیه شهر دختران با استعداد کم ندارند. اما وضعیت اقتصادی خانواده ها و کمبود امکانات مثل سالن ورزشی مناسب باعث شده آن ها استعداد خود را نادیده بگیرند و دست از تلاش برای رسیدن به هدف و آرزوی خود بکشند.»

نوجوان تکواندوکار محله شهید آوینی
از وضعیت ورزشی دختران گلشهری می گوید

کمبود امکانات سد راه استعدادها

امید
محله

نیکو عقیده | کرونا

همچنان در حال
قربانی گرفتن است اما
انگار همه چیز بیفراموشی سپرده
شده و به روال سابق برگشته است.
بازارها شلوغ پلوغ تر از همیشه هستند،
رستوران ها مشتری های خودشان را دارند
و... در مانگاه ها هم از آن دسته فضاهایی هستند
که کم و بیش ازدحام جمعیت در آن ها دیده می شود.
این شلوغی در مانگاه های منطقه ۶ در خیابان حر کاملا به
چشم می آید چرا که به قول یکی از مراجع کنندگان مردم اینجا
به جای اینکه هزینه و بیزیت در مطب را بپردازند ترجیح می دهند به
در مانگاه ها مراجعه کنند و هزینه کمتری پرداخت کنند.

● ازدحام برای اخذ نوبت

اولین در مانگاهی که به آن پامی گذارم در مانگاهی معروف است در ابتدای خیابان مهریز. همان ابتدای ورود دستگاه مایع ضد عفونی گذاشته شده است اما کمتر کسی از آن استفاده می کند. تمام صندلی ها پر شده است و عده ای هم سر پای استاده اند.
هستند معدود افرادی که حتی ماسک هم به صورت ندارند اما ازدحام اصلی پشت میز نوبت دهی شکل گرفته است. افراد چفت در چفت کنار هم ایستاده اند تا زودتر نوبت بگیرند. در حال تماشای جمعیت هستم صدای نج چغانمی را در کنار می شنوم. رویه من می کند و می گوید انگار نه انگار که کرونا بی در کار است! خانمی آن طرف تر که ۲ لایه ماسک به صورت دارد و مدام الکل ضد عفونی اش را از کیفش بیرون می آورد دست هایش را ضد عفونی می کند. رویه او می کند و می گوید: تقصیر مردم که نیست! من خود می خواستم برای پزشک عمومی تلفنی نوبت بگیرم که مجبور نشوم برای نوبت گرفتن هم بیایم اما هر چقدر تماس گرفتم کسی پاسخ نداد! کاش سیستم درست و حسابی برای نوبت دهی داشتند تا ازدحام نشود.

● خطر ابتلا به کرونا را به جان خریدیم

کمی در سالن انتظار می مانم. بیمارها منتظر می مانند و یکی یکی به اتاق پزشک مربوطه می روند. احمد که ۲۰ دقیقه ای از حضورش می گذرد. کلافه است و مدام طول و عرض در مانگاه را دور می زند. با او که گفت و گومی کنم بر که نوبتش را نشانم می دهد. بیمار نوبت پانزدهم است. با گله و ناراحتی می گوید چرا سیستم نوبت دهی نیاید به گونه ای باشد که تا حد امکان تجمع در در مانگاه کمتر باشد؟

مراجعه کننده دیگری می گوید: اگر هزینه اش را داشتیم به یک مطب خصوصی می رفتم اما ساکنان این منطقه مجبورند به در مانگاه بروند و خطر ابتلا به کرونا را هم به جان بخرند!

● کم توجه به اوج پنجم

از همان جا راهی یکی دیگر از در مانگاه های خیابان حر می شوم. وضعیت آنجا هم بهتر از در مانگاه اول نیست. حتی برخی ماسک هم ندارند و از ورودشان به مرکز درمانی جلوگیری نشده است. خانمی جوان که بیرون در مانگاه ایستاده و خودش ۲ ماسک زده و صورت دختر کوچک بغلی اش را هم با گوشه چادرش پوشانده است می گوید: برخی مردم بی خیال اوج پنجم و ویروس دلتا شده اند. یک سری به همین بازارهای خیابان حر برزید متوجه می شوید. در مانگاه ها هم که این قدر غلغله است چون ارزان تر از مطب ها است. در این طور مواقع باید شرایط بهتری در در مانگاه ها فراهم شود. ساعات کارشان را بیشتر کنند و سیستم نوبت دهی دقیق داشته باشند. اگر آن بیمارستان اول شهر که شهید رجایی که چند سال پیش کلنگش را زدند تا الان ساخته می شد، الان این همه جمعیت در در مانگاه های حاشیه شهر نبود.

کرونا
زندگی

صف نوبت دهی در مراکز
بهداشتی درمانی خیابان حر شلوغ
و بدون رعایت پروتکل ها است

جولان کرونا در در مانگاه ها!

منطقه

منطقه

